

De schatbewaarder van Dronryp

DIT IS EEN LC+ ARTIKEL EN DAAROM ALLEEN TOEGANGELIJK VOOR ONZE (DIGITALE) ABONNEES. [LEES MEER OVER LC+](#)

De toekomst van de Aldheidskeamer Dronryp is veilig gesteld. Daarmee is verzamelaar Geert Venema (73) er zeker van dat zijn levenswerk behouden blijft voor het dorp.

ARTIKELINFORMATIE

13 JANUARI 2015 09:26 LC

AFBEELDINGEN

De woning van het echtpaar Geert en Stien Venema is één groot Dronryp-museum. Tot de zolder aan toe hangen overal schilderijen, tekeningen, foto's, staat er aardewerk dat ooit in Dronryp geproduceerd is, zijn er meters ordners met krantenknipsels en oude rekeningen, verslagen en notulen van scholen en kerk en alle boekjes van dorpsfeesten en kaatspartijen.

Zelfs achter in een kast op de bovenverdieping tovert Venema nog wat tevoorschijn. Daar hangen de shirtjes van het kaatsen en andere sportverenigingen. Een psalmbord van de inmiddels gesloten Gereformeerde Kerk pronkt aan een van de wanden. Een portret van geneesheer en vroedmeester Binne Klazes van der Kooi uit 1842 hangt in de werkplaats. „It mei net mear yn 'e keamer, dan krij ik rûzje mei de frou.”

In de volle ordners weet Venema met gemak zijn weg te vinden

Alle attributen heeft Venema „yn 'e holle.” Een hoofd waarin 's nachts wel eens de gedachte rondtolde hoe het verder moet als hij er niet meer is. Niet dat Venema daar graag aan denkt en erover praten doet hij al helemaal niet. „Ik bin net sa'n prater.” De verhalen over zijn verzameling schrijft hij het liefste op. „Dat slagget my altyd wol aardich.”

Zijn enige wens is dat de historische spullen voor het dorp bewaard blijven. „It heart by Dronryp." Daar was Dorpsbelang ook van doordrongen. In december werden wensen, rechten en plichten op papier gezet en was de intentieverklaring een feit waarin staat dat de toekomst van het historisch en cultureel erfgoed gewaarborgd is.

Dochter Jitske en zoon Femme staan daar volledig achter. Femme heeft al een begin gemaakt met het digitaal vastleggen van alle spullen. „Want ik ha neat mei de kompjûter."

Venema sneupt liever in jarende nota's, de favorieten van zijn verzameling. „Hjir, ien út 1854. Mar de earste foarderling wie al fan 1850. Elts jier waard der in stikje fan werom betelle. Yn 1854 it lêste bedrach. Yn ús tiid wie der al lang in doarwarder ynskeakele."

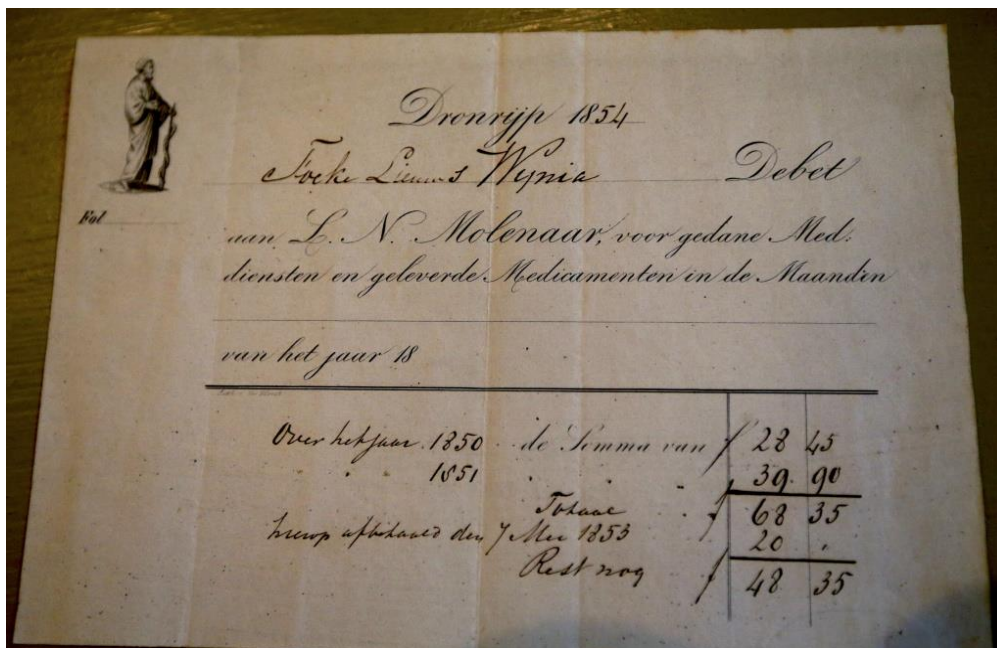

Leggers, ordners, mappen, overall heeft Venema zijn spullen gerubriceerd

De Rypster heeft liever andere mensen aan de deur. Dorpsgenoten die historische spullen komen brengen, zijn altijd welkom. Maar ook bezoekers voor de Aldheidskeamer kunnen langsgaan wanneer ze willen. „At se yts spesifyks sykje, is it wol better om earst te skiljen, dan kin ik fêst wat opsykje." Entreegeld vraagt Venema niet. „Want in hiel soad spul ha ik ek sa mar krigen."

De verzameldrift bestond al toen Venema nog in de bouw en restauratie werkte. „Ik sleepte altiten alles mei nei hûs. It is in hobby dy't út de hân rûn is." Toen hij en zijn vrouw 47 jaar geleden in Dronryp kwamen wonen, besloot Venema zich alleen nog met dat dorp bezig te houden. Zo knipt hij elke dag stukken over Dronryp uit de kranten.

Oude kranten koestert hij juist weer. Daar wordt niet in geknipt. Als er iets over zijn dorp in staat, bewaart Venema het hele exemplaar. Zo heeft hij een hele afdeling "Leeuwarder Kranten met Dronrijp". Hij toont edities uit 1814 en 1819.

Oude nota's zijn de favoriet van Venema

In de huiskamer staan kwetsbare glaasjes, op 30 juli 1928 uitgedeeld op de openbare school. „Wy ha der sân yn dien" vertelt zijn vrouw, „oars falle se gewoan om, sa tin binne se." Ooit lagen ze samen op de grond om het vaandel van de inmiddels opgeheven christelijke muziekvereniging te reinigen. Die had onder het toneel gelegen en was door vocht aangetast. „Wiken mei sjippe, wetter en in boarstel dwaande. Wy ha alles derôf helle en dêrnei wer fêst makke."

Eén keer per jaar houdt de Aldheidskeamer een tentoonstelling in de kerk. Ook werkte Venema mee aan verschillende boekjes zoals in 2010 rond de dodenherdenking en een daarbij passende expositie en in 2013 aan een wandel- en fietsroute door Dronryp. Die leidt onder meer langs de voormalige steenfabriek waar Venema tastbare herinneringen van bewaard. Schoolkinderen mochten zo nu en dan zo'n steen bewerken. „J. de G. juli 1911" is op zo'n steen te lezen. Met op de andere zijde: Dronrijp.

De hobby leverde het echtpaar al heel wat nieuwe kennissen op. Ook een van de leuke kanten van dit werk, vinden ze. Amateurhistorici uit andere dorpen weten de Rypster te vinden als ze informatie nodig hebben of materiaal voor hem hebben. „Net allinnich yn it doarp wurdt in soad oan ús tocht, ek yn oare plakken tinke se om my."